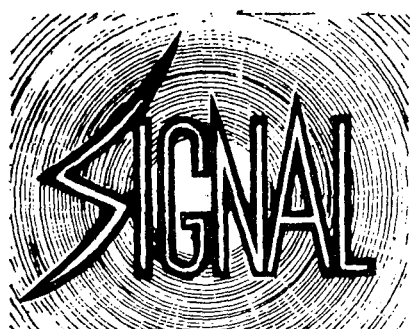

Abonnement:
kr. 8,00 årligt.
Eksp.:
Læssøesgade 18, b
Kbh. N.
Kasserer:
Ebbe Sørensen
Pederstrupvej 146
Ballerup
Tlf. Ballerup 743
Ansvarsh. red.
H. C. Andreasen.

Organ for DANSK FRONTKÆMPER FORBUND.

3. årg.

JULI 1955

nr. 10

Troskab - en æressag

Paa denne plads vil SIGNAL i hvert nummer bringe en kort artikel om et aktuelt udenrigs-politisk emne.

fra sin virkeliggørelse som nogensinde, indtil Plenarforsamlingen, under en tilsyneladende afspænding mellem Øst og Vest, enstemmigt vedtog, at de permanente medlemmer af afrustningskommissionen igen skulle hellige sig afrustningsproblemet. Det andet formaal: „at fremme de sociale forhold og forbedre leve-

De forenede Nationers jubilæum

Det er i disse dage 10 aar siden, at De forenede Nationer stiftedes i San Fransisco. De ti aar har været paa godt og ondt, men mest dog godt. Der er begaaet store og skæbnesvangre fejltagelser, men De forenede Nationer har dog i disse ti aar standset fire krige: Kashmir. Palæstina, Indonesien og Korea!

Lad saa være, at problemerne i Korea og Palæstina er lost paa en overordentlig uheldig maade. Man har foranlediget, at fremmede tropper er fjernede fra Syrien, Libanon, Birma og Iran.

Medlemstallet er steget fra 50 stater til 60. Den indbyrdes solidaritet og troskab overfor det givne ord i UN-charteret fik 17 stater til at sende aktiv militær hjælp, og 46 sendte tilbud om vaaben eller hjælp. Det var nok det nærmeste, man endnu er kommet til den overstatslige magtfaktor, som er en afgørende forudsætning for en gennemførelse af en international retsorden.

Korea-krigens forløb og tragiske resultat kender vi alle, og kun faa er tilfredse med den udvikling, den gav stødet til, men vi saa dog, at 50.000 kommunistiske krigsfanger ikke ønskede at vende tilbage.

Det ene at FNs formaal: „at frelse efterlængende generationer for krigens svøbe“ syntes indtil i slutningen af aaret at være saa langt

standarden i større frihed“, fik ogsaa et godt skub fremad ved vedtagelsen af konferencen i Genève i august om atomkraftens anvendelse til fredelige formaal, hvor 84 nationer skal udveksle erfaringer og finde nye veje til fælles udnyttelse af atomenergien i „fredens tjeneste“.

Alt saare godt og utvivlsomt baaret af en højtstræbende idealisme. Kun kunne man ønske, at de høje idealer, som man saa højlødt giver udtryk for i forsamlingen, ogsaa fandt vej til de delegeredes egne cirkler hjemme, for her synes det at skorte lidt paa kærligheden. Det ser ikke smukt ud, at invalider fra den store kamp mod bolchevismen ikke faar en ordentlig og berettiget understøttelse fra staten, men maa leve af fattighjælp, eller at man endnu ikke her i landet har faaet taget mod til sig for at rette det op, som man forbrød over for tusinder af uskyldige i 1945.

Det er maaske kun smaafejl i det store billede, men det er dem, der falder os mest i øjnene. Alligevel skal vi, som med vaaben i haand førte an i korstoget mod verdensfjenden, og som dengang vel haabede paa en samling af det, vi ansaa for det gode, i dag takke skæbnen for den organisation, der skabtes for ti aar siden, og haabe, at den, alle sine børnesygdomme til trods, maa blive til eller danne forløberen for en verden, hvor det onde har tabt.